

Jeg kan også undre mig over, at ministeren kan stå og hidse sig sådan op over jagt på skarv, når han selv og hans eget system fremsender et forslag til Vildtforvaltningsrådet. Så er det altså åbenbart ikke helt idiotisk. Eller er det sådan, at ministeriets embedsmænd efter ministerens opfattelse godt må lave alle mulige vilde og mærkelige ting, for så hører al rimelighed jo op?

Næ, det, ministeren står og siger heroppe på talerstolen, er hykleri, for selvfølgelig har han selv været optaget af at få løst problemet. Skarv-antallet stiger stadig væk. Det går ud over en af de mest hensynsfulde former for fiskeri, vi har, nemlig vores bundgarnsfiskeri. Det er fiskerne, der betaler prisen.

Man har været umådelig lang tid om at komme med nogle skarvsikre redskaber, men vi kan så forstå, at der nu, her inden første halvår er omme, kommer en ny rapport, der lover noget godt. Det vil vi se frem til. Men de fiskere, som Det Konservative Folkeparti har kontakten i den her anledning, har ikke meget tillid til de ting, der er blevet prøvet indtil nu. Men lad os håbe, at der kommer nogle resultater.

Peter Hansen-Nord (V):

For at diskussionen her ikke skal få en helt gal vinkling, vil jeg gerne slå helt fast både over for hr. Steen Gade og også over for ministeren, at Venstre kan man altså regne med, når det drejer sig om at bevare en artsrigdom i den danske fauna. Det må der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Skarven skal også beskyttes. Problemet er bare, at den nu er blevet beskyttet så meget, at der er for mange, og derfor bør den reguleres. Det ved ministeren, og det ved hr. Steen Gade. Vi har 40.000 par for øjeblikket, for nogle år siden havde vi 36-37.000, så havde vi 30.000 og 25.000 og 20.000. Det har været en succesfugl. Derfor er det også vores ansvar og vores pligt at sikre en fornuftig regulering, sådan at artsrigdommen i den danske fauna bevares på et rigtigt niveau.

Jeg forstår ikke helt hr. Steen Gades indlæg, og jeg må sige, at der er sådan lidt tilbage i træerne over indstillingen. Det er vores pligt, og det er vores ansvar som den væsentligste prædator over for f.eks. skarven, over for kragen, over for mange andre små rovfugle at holde dem på et passende niveau, så vi kan bevare artsrigdommen.

Men jeg kan forstå, at det hele bare skal have lov at passe sig selv, og så tror jeg, at vi rent fau-

namæssigt får et Danmark, ingen af os er interesseret i.

For mig er det at indføre en jagttid på skarven ikke så meget et spørgsmål om at skyde skarver til at putte i fryseren; det er et spørgsmål om at skabe en uro, det er et spørgsmål om at stresser fuglen, sådan at vi kommer ned på den bestand, vi mener vi kan bære. De, der bliver stresset for meget, vil jo flytte andre steder hen. De bliver dermed ikke udryddet. Vi får ved at bringe de metoder i anvendelse, som man gør i andre lande, bare fordelt bestanden anderledes, end fordelingen er i øjeblikket. Og det er sådan set den, der er problemet.

Det er klart, at fuglen tager derhen, hvor der er mest ro, og det vil sige, at der er andre lande, som den egentlig meget gerne vil være i, men der har man altså skabt en uro, og så flyver den selvfølgelig op til Danmark. Det ville jeg også gøre, hvis jeg var skarv.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi skal jo til at stemme om det her forslag, og der er jo ingen tvivl om, hvad skæbnen vil blive. Jeg vil bare for god ordens skyld sige, at jeg har sagt ja til at løse alle konkrete problemer. Jeg har heller ikke sagt nej til at diskutere jagt. Jeg har bl.a. diskuteret det med Vildtforvaltningsrådet, men et enigt Vildtforvaltningsråd har svaret tilbage, at de ikke ønsker jagt. Samtidig ved vi, at vi arbejder med en international handlingsplan på det her felt, så lad os dog vente med at tage stilling til det aspekt.

Når jeg reagerer stærkt i forhold til hr. Langkilde, er det på grund af udtryk som, at vi ikke kan acceptere kræfternes frie spil i naturen, vi må kvotere de enkelte fuglearter osv. Jeg kan sige, at jeg er lodret imod den tankegang – lodret imod den. Naturen skal ikke, hvis der skal være mening med tingene, være noget, vi sidder herinde og stemmer om: Hvor mange må der være af den ene art og den anden art? Hvad skal egerkvoten være til næste år osv.? Det er absurd. Det var det, jeg reagerede imod.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil godt spørge SF, hvor mange skarver der må være. Det samme vil jeg godt bede Socialdemokratiet om at melde ud med. Er der slet ingen grænse? Bestanden vokser stadig væk, der kommer flere og flere, og vi kan altså se, at det går ud over noget af det, vi gerne vil værne om. Noget af det, vi har som det eneste sted i Skandinavien, går nu til. Vi kan godt sidde med